

opusdei.org

Familjelivets rytm: högtid, arbete och bön

Påven Franciskus
trosundervisning om familjen
onsdagen den 12 augusti
handlade om tre dimensioner
som ger familjelivet dess rytm:
högtid, arbete och bön.

2015-08-24

Idag inleder vi en kort reflexion om
tre dimensioner som ger familjelivet
dess rytm: högtid, arbete och bön.

Vi börjar med högtiden. Högtiden är något som Gud har uppfunnit. Låt oss minnas slutet på skapelseberättelsen i Första Mosebok: "Den sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt verk, och han vilade på den sjunde dagen efter allt han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag, ty på den dagen vilade Gud sedan han utfört sitt skapelseverk." (1 Mos 2:2-3). Gud själv visar oss hur viktigt det är att ägna tid åt att betrakta och njuta av det som har gjorts väl i arbetet. Nu syftar jag förstås på arbete i vid mening, inte bara i bemärkelsen yrke, utan varje handling med vilken vi män och kvinnor kan samarbeta med Guds skapelseverk.

Högtid är inte att slappa i fåtöljen eller berusa sig i dum verklighetsflykt. Högtid är framför allt en kärleksfull och tacksam blick på ett väl utfört arbete. Vi firar ett

arbete. Också de nygifta firar arbetet under förlovningstiden. Det är tid att betrakta barn eller barnbarn som växer upp och tänka: det är gott! Det är tid att betrakta vårt hem, vänner som besöker oss, gemenskapen som omger oss, och tänka: det är gott! Gud gjorde så när han hade skapat världen. Och han fortsätter att göra så, för Gud skapar ständigt, också i detta ögonblick.

Det kan hända att en högtid infaller i svåra eller smärtsamma omständigheter. Kanske får man fira med en klump i halsen. Och ändå ber vi i dessa fall Gud om kraft att inte tömma högtiden helt och hållet. Ni mammor och pappor vet detta väl. Många gånger har ni fått svälja bitterhet för att låta barnen fira högtiden och njuta av en god känsla av livet. Det ligger mycken kärlek i detta.

Ibland kan vi smyga in litet högtid också på jobbet – utan att försumma våra plikter! – en födelsedag, ett bröllop, en födelse, eller en pensionering eller nyanställning... Det är viktigt att fira. Det är stunder av familjegemenskap i produktivitetens maskineri. Det är bra för oss.

Men den sanna högtiden avbryter yrkesarbetet, och är helig, för den påminner mannen och kvinnan om att de är skapade till Guds avbild, som inte är arbetets slav, han är Herre, och därför skall inte heller vi vara arbetets slavar, utan ”herrar”. Det finns ett bud som handlar om detta, ett bud som gäller alla, utan undantag. Och ändå vet vi att det finns miljoner av män och kvinnor och rentav barn som är arbetets slavar. I vår tid finns det slavar, utsugna, arbetets slavar, och detta strider mot Gud och mot människans värdighet.

Jakten på ekonomisk profit och teknisk effektivitet hotar livets mänskliga rytmer, för livet har sina mänskliga rytmer. Vilan, särskilt söndagsvilan, är till för att vi skall kunna njuta av det man inte producerar och inte konsumerar, det som man inte köper eller säljer. Men i stället ser vi att profitens och konsumtionens ideologi vill sluka upp också högtiden. Ibland blir den bara en ”affär”, ett sätt att tjäna och spendera pengar. Men är det därför vi arbetar? Girigheten efter att konsumera leder till slöseri och är ett allvarligt virus som bara gör oss tröttare än tidigare. Det skadar det verkliga arbetet och uppslukar livet. När högtidens rytmer förstörs leder det till offer, som ofta är de unga.

Slutligen är högtidens tid helig för Gud bor i den på ett särskilt sätt. Söndagens eukaristifirande kommer till högtiden med hela Jesu Kristi nåd: hans närvaro, hans kärlek, hans

offer, han som skapar gemenskap och är tillsammans med oss. Och så får allt sin egentliga mening: arbete, familj, vardagens glädje och möda, också lidandet och döden, allt förvandlas av Kristi nåd.

Familjen har fått en otrolig kompetens för att förstå, rikta och stötta högtidens verkliga värde. Högtider i familjen är något alldeles speciellt. Det gäller särskilt söndagen. Det är ingen slump att de högtider där det finns plats för hela familjen är de som lyckas bäst.

Ser man familjelivet med trons ögon ser man att det är bättre än den möda det kostar. Då ser man att det är ett mästerverk av enkelt, något fint just för att det inte är konstgjort eller förfalskat, utan något som förmår rymma alla sidor av det verkliga livet. Det framstår som något "mycket gott", som Gud sade när han hade skapat mannen och

kvinnan (jfr 1 Mos 1:31). Högtiden är alltså en dyrbar gåva från Gud till den mänskliga familjen. Vi får inte förstöra den.

Libreria Editricine Vaticana/
RomeReports

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
familjelivets-rytm-hogtid-arbete-och-
bon/](https://opusdei.org/sv-se/article/familjelivets-rytm-hogtid-arbete-och-bon/) (2025-03-27)